

מסורת הש"ס

(א) ב"ק קח, (ב) ונחתם (ג) ב"ב פו. סנהדרין עב. שבת לא: מוספתא דב"ק פ"ט, (ד) שבת ה: עירובין כ: ע"ג, (ה) וכן רוצה לומר הפסד התם מתחיל האיסור משעת עקירה הכא אין האיסור מתחיל אלא משעת אכילה דאי בעי גחין ואכיל ליה בלא הגבחה אבל בשם לא היה אפשר בלא הגבחה היה מתחיל נמי האיסור משעת הגבחה. מ"ן, (ו) ונש"ע מוס' עירובין עט: ד"ה צרך ומוס' קדושין כו. ד"ה אי נמי ומוס' ב"ק כט: ד"ה אלא,

גליון הש"ס

נב' ה'גונב כ"ס בשבת. עיין יושעמי ב"ק פ"ג הלכה ד:

הגהות מהר"ב רנשבורג

[א] תוס' ד"ה הכא וכו' לא פריך מיד. ע"י פ"י בשם הרא"ה לדין לישנא נמי פריך ולדבריו צ"ל דרב ביבי בר אביי המומיץ לית ליה איכא בינייהו דעבד הש"ס לעיל בסמוך. ועי' הרא"ה ושיטה מקובצת בשם הרמב"ן והרש"ה וקרוכים דנביאם לדברי חז' צדור ודו"ק:

מוסר רש"י

הזורק חץ. שבת (ב"ק קיז). שעקירה צורך הנחה היא. דמיון דבין עקירה להנחה קרע. מנא מעשה שבת ומעשה עקירה (צ"ל קריעה. ב"מ) אלן כלאה ולא אמרינן משעת עקירה (צ"ל קריעה. ב"מ) חייב ממון ומתחייב בנפשו לא הוי עד שעת הנחת חץ (ב"ק קיז). הגונב כ"ס בשבת. שהגבחה וקנאו בהגבחה (סנהדרין עב.). חייב. להחזיר ואש"פ שהוציאו אחר כך להז"ר ומתחייב בהוצאתו מיתה (שם) חייב בתשלומין ואש"פ שמוין בנפשו (שבת צא:) לזכא למימר קט ליה בדרבה מיניה, לא הוי עד שעת הנחת חץ (ב"ק קיז). רש"י (ד"ה ורשב"ם ב"ב יז. טז.) שכבר נתחייב בגביהה. בשעה שהגבחה הכיס צביט בהוצאתו (שבת צא:) ובשכיל חייב מיתה הכא עליו לאחר מכן אינו נפטר מן התשלומין (סנהדרין עב.). היה מגרר ויוצא שלא קנאה בהגבחה אלא בהוצאה מביט הבעלים (שבת צא:) ולא קנאו בתוך הבית, אבל כשיוצא להז"ר קנאו בשטיו רשות שהוציאו מרשות הבעלים וצריך ידו למטה משלשה וקבלה בידו, ידיו חשובה לו כאלכסע על אלכסע והרי הוא לו כחצר, ואש"פ שאין כאן הגבחה והי' מוקים לה' כבתובות (סנהדרין עב.). שלא היתה עקירה משעה ראשונה לכך. ובשעת מלאתה מתחבת אכירה מורה שמתכוין לכך אלא שגג בשעת כסבור שהיה חול או מלאתה זו מותרת, אבל כי לא נתכוין פטור מתשלט (שדורין ב.).

אלו נערות פרק שלישי כתובות

וקרע שיראים. בשעה שזולעה ואע"ג דמיתה לאו משום ממונא דניזק אחיא ליה מיפטור וסבירא ליה לרב אשי מיתה לזה ותשלומין לזה פטור: **שעקירה לורך הנחה היא**. הלכך אע"ג דחיוב ממון מקמי הנחה אחיא ליה פטור הואיל וצין עקירה והנחה אחיא ליה מיתה ותשלומין צאין כאחד שעקירה לורך הנחה היא ומההיא שעתא אחתלה לה מלכא: **דאי בעי גחין**. למטה מג' טפחים ואכיל וצ"ר מג' לאו הגבחה היא: **לא מצי לאהדורה**. משורק את הסך הלכך משעת עקירה סופו לקרוע לו שיראין: **הכא מצי מהדר ליה**. הלכך לא אמרי' משעת הגבחה אחתלה לה אכילה: **המעציר סנין**. צדו בהליכה: **הגונב כ"ס בשבת**.

הגבזיהו צרשות הצעלים והוציאו

לרה"ר: חייב. בתשלומין אף על פי שנהרג: **שכבר נתחייב בגביה**. לשלם להגבחה קונה בכל מקום וקמה לה צרשותיה אף להתחייב בלאונסים: **היה מגרר ויוצא**. שלא הגבזיהו צרשות הצעלים ולא קנאו אלא בהוצאה מרשות הבעלים פטור שאיסור שבת כו': **ואמאי**. כי הגבזיהו צרשות הצעלים וקנאו אמאי חייב נימא משעת הגבחה אחתלה לה הוצאה: **וכג"ג מי חייב**. משום שבת: **לדך**. להוציאו: **לא סימא בהגבזיהו ע"מ להצניעו אלא הגבזיהו ע"מ להוציאו**. ודקשיא לך נימא הגבחה לורך הוצאה היא: **הכא נחמי עסקינן בשעמדה** ועמידתו היא הנחה לעקירה ראשונה ואין חיוב שבת בזה לו ע"י עקירת חפץ הראשונה אלא ע"י עקירת גופו שעורך נטמא אחר העמידה על מנת להוציאו ועקירת גופו כעקירת חפץ: **אורחיה הוא**. ואין עמידתו הנחה לבטל עקירה ראשונה ממלכת שבת:

ועמידתו היא הנחה לעקירה ראשונה

ואין חיוב שבת בזה לו ע"י עקירת חפץ הראשונה אלא ע"י עקירת גופו שעורך נטמא אחר העמידה על מנת להוציאו ועקירת גופו כעקירת חפץ: **אורחיה הוא**. ואין עמידתו הנחה לבטל עקירה ראשונה ממלכת שבת: פטור

חפצים מזווית לזווית וגמלך עליהם והוציאן פטור שלא היתה עקירה משעה ראשונה לכך לא תימא ע"מ להצניעו אלא אימא ע"מ להוציאו הכא במאי עסקינן "כשעומד עומד למאי אי לכתף אורחיה הוא אלא בעומד לפוש אבל לכתף מאי פטור חפצים מזווית לזווית וגמלך עליהם והוציאן פטור שלא היתה עקירה משעה ראשונה לכך לא תימא ע"מ להצניעו אלא אימא ע"מ להוציאו הכא במאי עסקינן "כשעומד עומד למאי אי לכתף אורחיה הוא אלא בעומד לפוש אבל לכתף מאי פטור

וקרע שיראין של חבירו גופא אמר רב חסדא מודה רבי נחוניא בן הקנה בגונב חלבו של חבירו ואכלו שהוא חייב שכבר נתחייב בגבחה קודם שיבא לידי איסור חלב לימא פליגא דרבי אבין דאמר רבי אבין א‏^ההזורק חץ מתחילת ארבע לסוף ארבע וקרע שיראין בהליכתו פטור שעקירה צורך הנחה היא הכא נמי הגבחה צורך אכילה היא הכי השתא התם אי אפשר להנחה בלא עקירה הכא אפשר לאכילה בלא הגבחה דאי בעי א‏^הגחין ואכיל אי נמי התם אי בעי לאהדורה לא מצי מהדר לה הכא מצי מהדר לה מאי איכא בין האי לישנא להאי לישנא איכא בינייהו המעביר סכין ברה"ר וקרע שיראין בהליכתו להך לישנא דאמרת אי אפשר להנחה בלא עקירה הכא נמי אי אפשר להנחה בלא עקירה להך לישנא דאמרת לא מצי מהדר לה הכא מצי מהדר לה גופא אמר רבי אבין הזורק חץ מתחלת ארבע לסוף ארבע וקרע שיראין בהליכתו פטור שעקירה צורך הנחה היא מתיב רב ביבי בר אבבי א‏^ההגונב כ"ס בשבת חייב שכבר נתחייב בגביהה קודם שיבא לידי איסור סקילה יהיה מגרר ויוצא מגרר ויוצא פטור שהרי איסור שבת וגביהה באין כאחד ואמאי הכא נמי לימא הגבחה צורך הוצאה היא הכא במאי עסקינן כגון שהגבזיהו על מנת להצניעו וגמלך עליו והוציאו וכי האי גוונא מי חייב והאמר רב סימון אמר רבי אמי אמר רבי יוחנן א‏^ההמפנה פטור

הפצים מזווית לזווית וגמלך עליהם והוציאן פטור שלא היתה עקירה משעה

ראשונה לכך לא תימא ע"מ להצניעו אלא אימא ע"מ להוציאו הכא במאי עסקינן

"כשעומד עומד למאי אי לכתף אורחיה הוא אלא בעומד לפוש אבל לכתף מאי

פטור

לא.

והוא שהדליק את הגדיש צשבת פטור מפני שידון בנפשו והיינו מיתה לזה משום שבת ותשלומין לזה משום גדיש אלא על כרחך חשיב מיתה ותשלומין לאחד הואיל ולא מתחייב מיתה בשכיל אדם אלא לשמים וה"ג אכילת תרומה וקריעת שיראין הוי מיתה ותשלומין לאחד ור"י רצה

ליישב פי' הקונט' דחשיב הכא מיתה לזה ותשלומין לזה לפי שהן צ' מעשים אכילת תרומה וקריעת שיראין וכן פלוני צא על צמו של פלוני הס צ' עדיות שהיו יכולין להעיד עליו בלא הצט ועל הצט בלא עליו פלוני צא על נערה המאורסה פלונית וזימנה אצל מדליק גדיש הכל צא על מעשה אחד ולכך חשיב מיתה ותשלומין לאחד ואין נראה לרשב"א דהא אמר רב יוסף צפ"ק דסנהדרין (דף ט: ושם) הביא הצעל עדים שזימנה והביא האצ עדים והזימום לעידי הצעל עידי הצעל נהרגים ואין משלמין ממון חור והביא הצעל עדים והזימום לעידי האצ עדי האצ נהרגין ומשלמין ממון ממון לזה פירוש לבצל שצ"ו להפסידו כמוצא ונפשות לעדים והתם על הזמנה אחת צא להם הכל ונראה לר"ת דרצא דוקא גבי עדים וזוממים אית ליה דממון לזה ונפשות לזה חייב משום דצעין שתתקיים הזמנה כלפי כל אחד ומיהו ממון ונפשות צמד גברא פטור כיון דמתקיים צו קצת הזמנה אצל בעלמא מודה רצא דממון לזה ונפשות לזה פטוי דהא גדי סמוך לו ועבד כפות לו דמתן פטור ומוקמינן בפרק כ"לד הרגל (ב"ק דף קז: ושם) בגדי דחד ועבדא דחד ועוד דרצא גופיה אית ליה בפרק צן סורר ומורה (סנהדרין דף עז.) דרודף ששבר כלים צין של נרדף צין של כל אדם פטור אע"ג דהוי מיתה לנרדף ותשלומין לבצל הכלים ומיהו התם גבי רודף רצח גרם כדמוכח בהגחל צתרא (ב"ק דף קמ:) ובצפ"ק דסנהדרין (דף י:) הוי רצא ועוד אומר ר"ת דע"כ לכ"ע מיתה לזה ותשלומין לזה פטור דהא קים ליה בדרצח מיניה דפטור נפקא לן

מלא יהיה אסון וגו' והתם הוי מיתה לאשה ותשלומין לבצל שהולדות שלו ואומר ר"י דלינה ראייה דהתם כיון שהולדות הן בגוף האשה חשיב מיתה ותשלומין לאחד מדע דבפרק צן סורר ומורה (שם דף עז.) בעי לחייב כשאין אסון בנאשה אף ע"ג דניתן להצילו בנפשו בדמנות שבמייתה הכחוב מדבר משום דהוי מיתה לזה שרצה להורגו ותשלומין לבצל ואפי' הכי כשיש אסון פטור והיינו משום דחשיב מיתה ותשלומין לאחד לפי שהן בגוף האשה כדפרישית וריצ"א אומר דבכל מקום מיתה לזה ותשלומין לזה חייב ועבד כפות לו ורודף שאני דניתן להציל לכל אדם וחייב מיתה לכל העולם ואף לבצל העבד ולצעל הכלים] ולהכי חשיב מיתה ותשלומין לאחד ואע"ג דמעיקרא בפרק צן סורר (ג"א שם) חשיב רודף מיתה לזה ותשלומין לזה לפי המסקנא דקאמר אלא לא שגא חזר צו מאחזה סברא ופי' אלא לא שגא משום דהוי מיתה ותשלומין לאחד ויהכא חשיב מיתה ותשלומין לאחד כמו במדליק גדיש]: **שעקירה צורך הנחה היא**. קשה דאמרינן במרובה (ב"ק דף ע:) גבי גגב ומכר בשבת דפטור כגון דלאמר ליה זרוק גניבותך לחזרי ומיקני לי חזרי גניבותך ופריך מבי מטוי לאזיר חזירו קנה ומתחייב בנפשו משום שבת לא הוי עד שתנוח ומאי פריך והא עקירה לורך הנחה היא כדאמר הכא ולפר"ת אחי שפיר דפירש דאי אפשר לניסוך בלא הגבחה ואפ"ה קאמר רב מנסך ממע דהניקטין (גיטין דף נב: ושם) ולא קא מפטר משום דקים ליה בדרצח מיניה כדרכי ירמיה דמשעת הגבחה קונה ומתחייב בנפשו לא הוי עד שעת ניסוך והשתא רבי ירמיה לית ליה להגבחה לורך ניסוך היא וה"ה דלית ליה דעקירה לורך הנחה היא ולא הוה מפליג צין מצי לאהדורי ללא מצי לאהדורי מדע ללישנא דאי אפשר להנחה בלא עקירה אמאי נקט רבי אצין זרק חץ לניקוט מעציר אלא ודאי כי הדדי נינהו ומאן דפליג אמעציר פליג נמי אזורק ואליבא דרבי ירמיה פריך במרובה (ב"ק דף ע: ושם) אבל אם אפשר לניסוך בלא הגבחה לא פליג רבי ירמיה אדרבי אצין ובהגחל צתרא (שם דף קמ.) משמע קצת דרבי ירמיה פליג אדרבי אצין גבי חזרו לומר אף המנסך דקאמר התם מעיקרא סבור כדרכי אצין ולבסוף סבור כדרכי ירמיה וימיהו יש לדחות דמעיקרא סבור דדמיא לדרבי אצין ולבסוף סבור דדמיא לדר' ירמיה]: **דאי בעי גחין ואבי"א**. פי' בקונט' למטה מג' דלא הויה הגבחה וקשה לר"י דמה שיך הגבחה בדבר שהוא תופס צידו או צפיו דוגתן בידיה אמר רחמנא ואמרינן בגיטין (דף עט.) זרק לתוך קלתה מגורשת קשורה אע"פ שאינה תלויה אע"ג דמיירי צרשות הצעל ואפי' מאן דבעי התם תלויה אינו מנריך שמהא גבזה ג' אלא נראה לר"י א‏^הד"ה פ' דאי בעי גחין ואכיל אס הוא צראש קנה יכול הוא לשחות ולתוכסה עד בית בליעמו אע"ג דצחק אכילה אינו עושה כן והויה הגבחה זו לצורך אכילה מ"מ הואיל ויכול להתחייב בלא הגבחה לאו לורך אכילה היא וה"ה דה"מ למימר דאפשר לאכילה בלא הגבחה כגון אם תחצה לו חצירו: **הכא** נמי נימא הגבחה צורך הוצאה היא. ללישנא דאי בעי לאהדורי לא מצי מיהדר א] לא פריך מידי אצל ללישנא דאי אפשר להנחה בלא עקירה פריך דהכא נמי אי אפשר להנחה בלא הגבחה אע"ג דאפשר בגריהה כך לי עקירה זו כמו עקירה אחרת דמ"מ האיסור מתחיל משעת הגבחה דאם היה אחר עושה עקירה לא היה מתחייב בהנחה נמאל עקירה גורמת החיוב ועד שעת הנחה מושך החיוב: **נימא** הגבחה צורך הוצאה היא. מימנה לפר"ת דהגבחה קונה פחות משלשה טפחים ו' מאי פריך והא כיוון דקנאה קודם התחלת העקירה דעקירה לא הויה עד שיגביה שלשה דלמטה משלשה הוי כלבוד כדאמרינן בהמוציא (שבת דף פ. ושם) העציר חצי גרוגרת דרך עליה חייב ואם כן דין הוא שיתחייב כמו לכן עזאי דלאמר מהלך כעומד דמי דחייב לפי שקנאה קודם שהתחיל העקירה ואומר רשב"א דמשמע ליה בכל ענין גונב כ"ס אפילו מונח על גבי מקל שהוא גבזה שלשה טפחים שצא הקנין והעקירה צבת אחת: **שהגבזיהו ע"א מנת להצניעו וגמלך להוציאו**. ואם תאמר וכיון דסלקא דעמיה השתא דמיחייב אהך הוצאה אם כן הדרא קושיא לזוכמתן לצורך הוצאה היא ויש לומר דסלקא דעמין הא דנמלך והוציאו הוי עקירה שניה: **אב"א** בכתף מאי פטור כו'. אפילו הוי לכתף חייב הוי מצי למיפדך דליפלוה צדידיה צין עמד ללא עמד כלל:

מהלך

עין משפט נר מצוה

א א מיי' פ"ג מה' גניזה הלכה ב:
יא ב ג מיי' שם טוש"ע ח"מ סימן שנה:
יב ד ה מיי' פ"ג מה' שבת הלכה יב:

תוספות ר"ד

א"ר אבין הזורק חץ מתחילת ד' לסוף ד' וקרע שיראין בהליכתו פטור שעקירה צורך הנחה היא. פי' ומההיא שעתא אחתלה לה מלאכה והלכך אע"ג דחיוב ממון מקמי הנחה אחיא ליה פטור הואיל א] וכן עקיר להנחה אחיא לה מיתה ותשלומין באין כאחד ולא תימא תשלומין דקמי למיתה: תניא הגונב כ"ס בשבת חייב. פי' חייב בתשלומין אע"פ שנהרג שכבר נתחייב בגביהה קודם שיבוא לידי איסור שבת פי' דמשעה דאגבחה קניא שהגבחה קונה בכ"מ אפילו ברה"ר. ופי' אף להתחייב באונסים מתחייב בנפשו לא הוי עד דמפיק ליה היה מגרר ויוצא פירוש שלא הגבזיהו ברשות הבעלים חייב בתשלומין אע"פ ולא קנאה אלא בהוצאה מרשות בעלים פטור. שהרי איסור שבת ואיסור גביהה באין. בפי' כן סורר ומורה מוקי לה כגון דשדייה בנהרא שאין הכיס בעין שאם הוא בעין א"י לזכות בו אלא בכל הכיס בא ונוטלו.

א) נראה דצ"ל הואיל דהא דקא עקיר להנחה אחיא לה הוי לזה מיתה ותשלומין וכו'.

תמונה של אבן חזקיהו, המכונה "אבן חזקיהו"

תמונה של אבן חזקיהו, המכונה "אבן חזקיהו"

תמונה של אבן חזקיהו, המכונה "אבן חזקיהו"

תמונה של אבן חזקיהו, המכונה "אבן חזקיהו"

תמונה של אבן חזקיהו, המכונה "אבן חזקיהו"

תמונה של אבן חזקיהו, המכונה "אבן חזקיהו"

תמונה של אבן חזקיהו, המכונה "אבן חזקיהו"

תמונה של אבן חזקיהו, המכונה "אבן חזקיהו"

תמונה של אבן חזקיהו, המכונה "אבן חזקיהו"

תמונה של אבן חזקיהו, המכונה "אבן חזקיהו"

תמונה של אבן חזקיהו, המכונה "אבן חזקיהו"

תמונה של אבן חזקיהו, המכונה "אבן חזקיהו"

תמונה של אבן חזקיהו, המכונה "אבן חזקיהו"

תמונה של אבן חזקיהו, המכונה "אבן חזקיהו"

תמונה של אבן חזקיהו, המכונה "אבן חזקיהו"

תמונה של אבן חזקיהו, המכונה "אבן חזקיהו"

תמונה של אבן חזקיהו, המכונה "אבן חזקיהו"

תמונה של אבן חזקיהו, המכונה "אבן חזקיהו"

תמונה של אבן חזקיהו, המכונה "אבן חזקיהו"

תמונה של אבן חזקיהו, המכונה "אבן חזקיהו"

תמונה של אבן חזקיהו, המכונה "אבן חזקיהו"

תמונה של אבן חזקיהו, המכונה "אבן חזקיהו"

תמונה של אבן חזקיהו, המכונה "אבן חזקיהו"

תמונה של אבן חזקיהו, המכונה "אבן חזקיהו"

תמונה של אבן חזקיהו, המכונה "אבן חזקיהו"

תמונה של אבן חזקיהו, המכונה "אבן חזקיהו"

תמונה של אבן חזקיהו, המכונה "אבן חזקיהו"

תמונה של אבן חזקיהו, המכונה "אבן חזקיהו"

תמונה של אבן חזקיהו, המכונה "אבן חזקיהו"

תמונה של אבן חזקיהו, המכונה "אבן חזקיהו"

תמונה של אבן חזקיהו, המכונה "אבן חזקיהו"

תמונה של אבן חזקיהו, המכונה "אבן חזקיהו"

תמונה של אבן חזקיהו, המכונה "אבן חזקיהו"

תמונה של אבן חזקיהו, המכונה "אבן חזקיהו"

תמונה של אבן חזקיהו, המכונה "אבן חזקיהו"

תמונה של אבן חזקיהו, המכונה "אבן חזקיהו"

תמונה של אבן חזקיהו, המכונה "אבן חזקיהו"

תמונה של אבן חזקיהו, המכונה "אבן חזקיהו"

תמונה של אבן חזקיהו, המכונה "אבן חזקיהו"

תמונה של אבן חזקיהו, המכונה "אבן חזקיהו"

תמונה של אבן חזקיהו, המכונה "אבן חזקיהו"

תמונה של אבן חזקיהו, המכונה "אבן חזקיהו"

תמונה של אבן חזקיהו, המכונה "אבן חזקיהו"

תמונה של אבן חזקיהו, המכונה "אבן חזקיהו"

תמונה של אבן חזקיהו, המכונה "אבן חזקיהו"

תמונה של אבן חזקיהו, המכונה "אבן חזקיהו"

תמונה של אבן חזקיהו, המכונה "אבן חזקיהו"

תמונה של אבן חזקיהו, המכונה "אבן חזקיהו"

תמונה של אבן חזקיהו, המכונה "אבן חזקיהו"

תמונה של אבן חזקיהו, המכונה "אבן חזקיהו"

תמונה של אבן חזקיהו, המכונה "אבן חזקיהו"

תמונה של אבן חזקיהו, המכונה "אבן חזקיהו"

תמונה של אבן חזקיהו, המכונה "אבן חזקיהו"

תמונה של אבן חזקיהו, המכונה "אבן חזקיהו"

תמונה של אבן חזקיהו, המכונה "אבן חזקיהו"

תמונה של אבן חזקיהו, המכונה "אבן חזקיהו"

תמונה של אבן חזקיהו, המכונה "אבן חזקיהו"

תמונה של אבן חזקיהו, המכונה "אבן חזקיהו"

תמונה של אבן חזקיהו, המכונה "אבן חזקיהו"

תמונה של אבן חזקיהו, המכונה "אבן חזקיהו"

תמונה של אבן חזקיהו, המכונה "אבן חזקיהו"

תמונה של אבן חזקיהו, המכונה "אבן חזקיהו"

תמונה של אבן חזקיהו, המכונה "אבן חזקיהו"